

Hví hefir Óðinn --

(Frh. frá 3 bla.)

Þessar tungur eru, germanska eða gotneska og þau mál er af henni eru komin, svo sem þýzka, skandinavisku málum, þar með talin íslenska og holenzka og enska; þá latneska og mál henni vænluð, eins og franska, spænska og italska. Einnig slavneska eða rússneska og Bulgarmál. Já keltneska, grísk og Albanamál, armenska, persneska, baltiska eða Litla-mál, sanskrit og önnur indversk mál af henni komin. Arisku tungurnar nái því yfir mestan hluta Evrópu og austur til Indlands. Eru þær einnig nefndar ind-evrópska; en réttara byrjir þó að kenni þær við Aria-þjóðflokkinn.

A hverju byggja nú málfræðingar þessa flokkun? Þeir bykjast hafa fundið svo mórg orð i öllum þessum málum, sem komin séu af einni og sómu rót, að ættartengslin verði ekki rengd. Einnig virðas þjóðirnar, sem þau tala, "hugs mjög svipað um hlutina og birta því hugsanir sinar, og hið sama verður uppi til tendingi, en Kinverjar ætla að kynna sér evrópsk fræsi.

Hamitsku tungurnar.
Dríða grein tungunnar eru Hamitsku tungurnar. En ekki byrjkir sú grein tungna eins ákveðin og augljós, sem hinur tver áminstu. Hamitsku tungurnar eru mjög margar og innbyrðis ólikar. Það eru arisku og semitsku tungurnar ekki. Þess hefir verið getið til af sumum, að Semita-tungan sé ein af hinum breytilegu hamitsku tungum. Þann skyldeika má eftir til vill hugsa sér, að sama hátt og meðnæfna fugla að hafa próast frá vissri tegund af eblum. Og sumir hafa jafnveit freistast til að ætla Ariu-tunguna einnig af hamitskum uppruna, þó lítlar sér líkurnar fyrir því, enn sem komið er, og enda óþarflega langt seísl til, því til sönnunar, því fleiri þúsundir ára hafa þjóðirnar aðskildir verið. Hamitar eru, eins og áður var vikið að, af Kákasus-kynti. Til þessarar greinar heyrar þessar tungur: forn-egypaka, Kopta-mál, Berbera-mál (þar með taldar Makedo- og Tarek-manna tungur) og fleiri mál í fjöllum Norður-Afriku, ethiopska og mál henni skyldi, svo sem Galla-mál (ekki Galiziu-manna, sem hér er standur kallað því nafti, en er af slavnesku komið og Somalia-mál o. fl. Áðalheimskynni hamissu málanna hefir verið meðfram Miðjarðarhafinu að sunnan og fyrir vestan Raubahaf. Raubahafisíð var miklu stærra á Pleiocene-tímabilinu en nái og hefir aðskilið Hamitar frá Semitum, sem fyrir austan það voru. Raubahafisíð náiði þá vestur fyrir Suez-eiðið og mikil af lægra Egyptalandi var þá í sjó. En eigi að síður eru allfarnar tengdar seman með eiði þessu löngu fyrir þá tíma er saga er til. Þessar tver frumtungur, hamitska og Semitska, hafa því náið um langt skeið saman, ekki aðeins um Suez-eiðið, heldur einnig um Arabið og Abyssinum.

Hamitsku málum gátu þó eigi náið til Evrópu, því greiðari vegur var þangad frá Norður Afriku, fyrrum en nái, þar sem baði Itali og Spáni hafa að öllum likindum verið áfóst Subur-Alfunni.

Pessar þrjár frumtungur, Hamita-Semita- og Aria-tungar hafa allar eitt sameiginlegt, sem ónnur mál hafa ekki, en það er kyn í málfræðinni. En að það eitt geti skobast sem órakur vottur um skyldeika tungunnar, er málfræðingar einna að skera úr. Sönnunin fyrir því, að þessir mannflokkar hafi um langt skeið fyrir þá tíma er sögur eru ritabær verið aðskildir, er góð og gild ekír sem áður.

Aria- og Semita- þjóðflokkarnir eru eins og tungur þeirra, heilsteypari, en Hamatíþjóðflokkurinn.

Semitisku tungurnar.

Semitisku tungurnar eru önnur tungumálagreinir. Þær eru hebreiska, arabiska, sýrlenska, fornmaða, Fónika, Assyria og Babyloniamanna og mál Abyssinia. Rætur að orðum i þessum tungum verða ekki fundnar í Áriamáli náiðum frumálum. Hugsanir sinar birta Semitar einnig á annan hátt en Ariar og málfræði þeirra er að öllum og ólikum grundvelli reist. Semita-tungan virðist því upphaflega hafa orðið til hjá mómnum, sem ekker höfðum saman við Aria að seld. Seinna, er kemur fram á þá tíma er sögur fara af, eiga þó Ariar og Semitar ótulega viðskipti saman og ófördur ris oft upp milli þeirra. Þá hafa þessir þjóðflokkar mikil saman að seld. En tunga Semitanar ber það með sér, að þjóðflokkarnir hafa áður, eða við byrjun nýrr Stein-aldar, lífð í tvínum öllum heimum og aðskildir með öllu. Þjóðernis-lega eru Semitar taldir af Kákasus-kynti, eins og Ariar. En Kákasus kynflokkurinn er einn af fjórum aðal flokkum, er mannkynti er greint i, svo þar eru ættartengslin eðilega sott langt að. Aria er Norður-álfuhlutinn (The Nordic) að þeim mikla ættbomni, en Semitar og Hamitar suðlægari hluti hans, er baði fyrir sunnan og fyrir botni Miðjarðar-hafins bjó. Hið upprunalega heimkynni Semita, hefir að likindum ver-

is Suður-Arabia eða jafnvel Abyssinia í Austur-Afriku, því þar ætla menn að Asia hafi eitt sinn verið áfóst Afriku.

Hamitsku tungurnar.

Dríða grein tungunnar eru Hamitsku tungurnar. En ekki byrjkir sú grein tungna eins ákveðin og augljós, sem hinur tver áminstu. Hamitsku tungurnar eru mjög margar og innbyrðis ólikar. Það eru arisku og semitsku tungurnar ekki. Þess hefir verið getið til af sumum, að Semita-tungan sé ein af hinum breytilegu hamitsku tungum. Þann skyldeika má eftir til vill hugsa sér, að sama hátt og meðnæfna fugla að hafa próast frá vissri tegund af eblum. Og sumir hafa jafnveit freistast til að ætla Ariu-tunguna einnig af hamitskum uppruna, þó lítlar sér líkurnar fyrir því, enn sem komið er, og enda óþarflega langt seísl til, því til sönnunar, því fleiri þúsundir ára hafa þjóðirnar aðskildir verið. Hamitar eru, eins og áður var vikið að, af Kákasus-kynti. Til þessarar greinar heyrar þessar tungur: forn-egypaka, Kopta-mál, Berbera-mál (þar með taldar Makedo- og Tarek-manna tungur) og fleiri mál í fjöllum Norður-Afriku, ethiopska og mál henni skyldi, svo sem Galla-mál (ekki Galiziu-manna, sem hér er standur kallað því nafti, en er af slavnesku komið og Somalia-mál o. fl. Áðalheimskynni hamissu málanna hefir verið meðfram Miðjarðarhafinu að sunnan og fyrir vestan Raubahaf. Raubahafisíð var miklu stærra á Pleiocene-tímabilinu en nái og hefir aðskilið Hamitar frá Semitum, sem fyrir austan það voru. Raubahafisíð náiði þá vestur fyrir Suez-eiðið og mikil af lægra Egyptalandi var þá í sjó. En eigi að síður eru allfarnar tengdar seman með eiði þessu löngu fyrir þá tíma er saga er til. Þessar tver frumtungur, hamitska og Semitska, hafa því náið um langt skeið saman, ekki aðeins um Suez-eiðið, heldur einnig um Arabið og Abyssinum.

Hamitsku málum gátu þó eigi náið til Evrópu, því greiðari vegur var þangad frá Norður Afriku, fyrrum en nái, þar sem baði Itali og Spáni hafa að öllum likindum verið áfóst Subur-Alfunni.

Pessar þrjár frumtungur, Hamita-Semita- og Aria-tungar hafa allar eitt sameiginlegt, sem ónnur mál hafa ekki, en það er kyn í málfræðinni. En að það eitt geti skobast sem órakur vottur um skyldeika tungunnar, er málfræðingar einna að skera úr. Sönnunin fyrir því, að þessir mannflokkar hafi um langt skeið fyrir þá tíma er sögur eru ritabær verið aðskildir, er góð og gild ekír sem áður.

Aria- og Semita- þjóðflokkarnir eru eins og tungur þeirra, heilsteypari, en Hamatíþjóðflokkurinn.

Ural-altisku tungurnar.

Fjórða grein tungunnar ber nafnið Ural-altisku tungurnar. Eru það mál Lapplendinga, Samóida í Siberia, Finnlandings, Magyara (Ungverja), Tyrkja eða Tartara, Mansjúa og Mongolia. Þessi tungumála flokkur hafi í enn ekki verið nægilega ramnsakar af Evrópumánum, til þess að geta um það sagt með vissu, hvort að mál Koreumannar og Japa skuli með honum teljast. Málfræðingur nokkur, Hulbert að nafni, hefir gefið út samanburðarmálfræði á tungu Kóreumannar og tungu Dravidanna á Indlandi til þess að sýna skyldeika þessarar mál. Þykir málfræðingum bok sú merkileg. Annars eru baði mál Japa og Kóreumannar talin heyra til þessum tungum, þó hvortveggja séu mjög blöndug kínversku, og hún sé að mestu leyti ritmál beggja þjóðanna.

Kínverska.

Fimta grein tungunnar er kínverskan; henni skylðar eru siamska og tiltecknasa o. fl. mál. Eru þessar tungur eins aðræði og fyrirbotnus, en ekki verið ófördur ris oft upp milli þeirra. Þá hafa þessir þjóðflokkar mikil saman að seld. En tunga Semitanar ber það með sér, að þjóðflokkarnir hafa áður, eða við byrjun nýrr Stein-aldar, lífð í tvínum öllum heimum og aðskildir með öllu. Þjóðernis-lega eru Semitar taldir af Kákasus-kynti, eins og Ariar. En Kákasus kynflokkurinn er einn af fjórum aðal flokkum, er mannkynti er greint i, svo þar eru ættartengslin eðilega sott langt að. Aria er Norður-álfuhlutinn (The Nordic) að þeim mikla ættbomni, en Semitar og Hamitar suðlægari hluti hans, er baði fyrir sunnan og fyrir botni Miðjarðar-hafins bjó. Hið upprunalega heimkynni Semita, hefir að likindum ver-

bað er sagt með viðsum hreim í röddinni. Skipun þessara orða í setningu er með öllu ólik setningaskipun í öðrum málum. Og eins er með málfræðina. Segja men að hún geti ekki málfræði heitið, borin saman við reglur þær, er málfræði grundvallast á i öðrum málum. Um bökkaflega þýðingi á kinversku er með alr ófördum. Hamitsku tungurnar eru mjög margar og innbyrðis ólikar. Það eru arisku og semitsku tungurnar ekki. Þess hefir verið getið til af sumum, að Semita-tungan sé ein af hinum breytilegu hamitsku tungum. Þann skyldeika má eftir til vill hugsa sér, að sama hátt og meðnæfna fugla að hafa próast frá vissri tegund af eblum. Og sumir hafa jafnveit freistast til að ætla Ariu-tunguna einnig af hamitskum uppruna, þó lítlar sér líkurnar fyrir því, enn sem komið er, og enda óþarflega langt seísl til, því til sönnunar, því fleiri þúsundir ára hafa þjóðirnar aðskildir verið. Hamitar eru, eins og áður var vikið að, af Kákasus-kynti. Til þessarar greinar heyrar þessar tungur: forn-egypaka, Kopta-mál, Berbera-mál (þar með taldar Makedo- og Tarek-manna tungur) og fleiri mál í fjöllum Norður-Afriku, ethiopska og mál henni skyldi, svo sem Galla-mál (ekki Galiziu-manna, sem hér er standur kallað því nafti, en er af slavnesku komið og Somalia-mál o. fl. Áðalheimskynni hamissu málanna hefir verið meðfram Miðjarðarhafinu að sunnan og fyrir vestan Raubahaf. Raubahafisíð var miklu stærra á Pleiocene-tímabilinu en nái og hefir aðskilið Hamitar frá Semitum, sem fyrir austan það voru. Raubahafisíð náiði þá vestur fyrir Suez-eiðið og mikil af lægra Egyptalandi var þá í sjó. En eigi að síður eru allfarnar tengdar seman með eiði þessu löngu fyrir þá tíma er saga er til. Þessar tver frumtungur, hamitska og Semitska, hafa því náið um langt skeið saman, ekki aðeins um Suez-eiðið, heldur einnig um Arabið og Abyssinum.

Indiána-tungurnar.
Sjötta grein tungunnar er Indiána-mál í Ameriku. Skifta þau fleiri hundruðum, og varí ekki óhugsanleg; að sum þeirra væru talsvert fjarskyld. En þáttar eru sér, vita menu ógerla, en við hinu virðist mega óbúast, að fyrir h. u. b. 15,000 árum hafi aðal-mannflokkarnir, svo sem Ariar, Semitar, Hamitar, Kinverjar, Túranar og Vesturheimsmenn verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem sérstæðir flokkar. Þeir hafa að likindum verið að mjög svipuðu menningartigi, hafa lífð hjartmannalífi og fylgt hörðunum þang- að, sem þer leituðu sér haga, en ekki haft fasta bústabi. En fjöll, skógar, böh og firbir hafa aðskilið mannflokkana. Og því hafa tungur verið til sem